

„Близо-близо нарѣдени,
 „За тѣржество натъкмѣни . . .
 „И на тѣхъ ми посѣднати
 „Четри жени дивно красни,
 „Велелѣпно облѣгнати, —
 „Свѣтять въ злато звѣзди ясни.
 „На чело ся гордѣяше,
 „Сама една с' злата коса;
 „Изранена, окървавена,
 „Като слѣнце блѣщѣяше.
 „Нѣщо ней не дососа,
 „Поглѣдваше охилена;
 „Утѣши ся тя трѣзвенна.
 „Задади ся лъвъ разяренъ,
 „Съ грива грозно развихрена,
 „Тамо спря ся въ кърви облянъ.
 „Зачюхъ послѣ пѣсни ясни,
 „Имни хвални, сладкогласни;
 „Хармонія бѣ чудесна,
 „Дѣвическа и небесна.
 „Жили ми ся потъреихъ,
 „Косми въ глава настрѣхнахъ;
 „Лесно бѣше: любовно ся увлякохъ,
 „Мѣчно бѣше: неволно ся обѣрнахъ.
 „— Ала и тамъ що да видишъ?
 „Отъ красоти да ся удивишъ!
 „Се Ангели Херувими,
 „Краснолики сѫщества,
 „Духове непостижими,
 „Извѣнрѣдни вѣщества!
 „Въ единъ гласъ сички пѣятъ,